Algoritmi care lucreaza cu tipuri de date definite de utilizatorPartea I 27.02.2021

Problema 1.

Enunt.

Se dau 2 vectori de lungimi diferite, ce conţin numere întregi. Să se elaboreze o metodă care determină cea mai lungă secvenţă comună.

```
Exemplu: x=(-5,4,-6,4,80,2,5,12,9,100) de lungime m=10

x=(1,2,3,-5,4,-6,80,2,5,12,1,2,3,4) de lungime n= 14
```

=> secvenţele colorate în **verde** constituie răspunsul, adică este o secvenţă comună de valori (prezentă în ambele tablouri), lungime maximă = 4.

Cum am putea să identificăm o secvență de numere dintr-un vector?

- Fie prin doi indici (p, q), p=indicele de început, q=indicele de final al secvenței; (1,3) este secvența **roșie** din X, iar (7,10) este secvența **verde** din Y; evident (1,10) este secvența ce reprezintă vectorul X, etc;
- Fie prin cuplul (indice de început, lungime); exemplu (5,4) este secvența **verde** din X, iar (7,4) este secvența **verde** din Y; (secvența comună care evident are aceeași lungime).

Specificare (semiformală)

```
In: - m,n \in \mathbb{N} \setminus \{0,1\} (să avem vectori cu cel puţin 2 valori, fiecare); - \mathbf{X} = (\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_m), \mathbf{x}_i \in Z, \mathbf{Y} = (\mathbf{y}_1, \dots, \mathbf{y}_n), \mathbf{y}_i \in Z

Out:

- io: io: \{0,1,\dots,m\}; jo: jo: \{0,1,\dots,n\}; - lungime: lungime \{0,\dots,\min\{m,n\}\} astfel încât: lungime=0, nu există elemente comune între cei doi vectori; sau lungime>0: \mathbf{x}_{io} = \mathbf{y}_{jo}, \dots, \mathbf{x}_{io+lungime-1} = \mathbf{y}_{jo+lungime-1} și lungime e maximă
```

Observaţie: secvenţa comună este simbolizată prin cuplurile (io,lungime) în X şi (yo,lungime) în Y

```
//cea mai lunga secventa comuna dintre 2 vectori
void detSecCML(int m, int X[], int n, int Y[], int& io, int& jo, int& lungime){
   io=jo=lungime=0;
                                /// i indice pentru X, (i,d) este secventa curenta
   for(int i=1;i<=m;i++){
in X
      for (int j=1; j \le n; j++) { /// j indice pentru Y, (j,d) este secventa curenta
in Y
        int d=0;
                                /// d pentru deplasament comun fata de i si j
                                /// verificam daca există secvente egale ce incep in
i si j
        while ((i+d \le m) \& \& (j+d \le n) \& \& (X[i+d]==Y[j+d]))
            d++:
        if (d>lungime)
                                /// la iesire nu mai trebuie testat pe ce conditie
am iesit
                                /// (cel putin o inegalitate este falsa)
                                /// se retine secventa mai lunga dintre
           { io
                    =i:
(io, lungime)
```


UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI Facultatea de Matematică și Informatică


```
/// si (i,d)
            lungime=d;
                              /// in io se retine i (inceputul secventei din X)
            jo
                   =j;
                              /// iar in jo se retine j (inceputul secventei din
                        Y)
    }
         }
}
```


Grila 1. Se dă metoda A. Ce valori au parametri de ieşire B,D,C, (aprioric la apelul primar avem B=C=D=0) pentru:

```
void A(int m, int X[], int n, int Y[], int& B, int& D, int& C) {
 for(int i=1;i<=m;i++){
                                           //B=D=C=0, la apelul primar
   for (int j=1;j<=n;j++) {
     int k=0;
     while ((i+k\leq m) \&\& (j+k\leq n) \&\& (X[i+k]==Y[j+k]))
     if (k>D)
          { B =i;
            D =k;
            C =j;
        }//end if
   }//end for
                                                                        B=5,D=3, C=7;
 }//end for
}//end A
    n=14, Y=\{-2,-7,1,5,-1,7,10,2,30,25,17,5,10,2\};
                                                                     \Rightarrow B=4,D=3, C=12;
C. m=5, X=\{1,1,1,1,1\}
   n=7, Y=\{1,1,1,1,1,1,1\}
                                                                     \Rightarrow B=1,D=5,C=1;
D. m=5, X=\{1,1,1,1,1\}
   n=7, Y=\{1,1,1,1,1,1,1\}
                                                                     \Rightarrow B=1,D=5,C=2;
```

Raspuns: B,C

Problema 2.

}

Enunt.

Se dă un vector de lungime **n**, ce conţin numere întregi. Să se elaboreze o metodă care determină cea mai lungă secvenţă care se repetă (evident ele încep în poziţii diferite).

```
Exemplu: x=(10,9,1,2,3,4,6,5,1,2,3,4,5) de lungime n= 13
   => secvenţele colorate în verde constituie răspunsul, adică se repetă, lungimea maximă = 4.
   Specificare (semiformală)
                  n \in \mathbb{N} \setminus \{0,1\} (să avem vector cu cel puţin 2 valori);
          X=(x_1,\ldots,x_m), x_i \in Z;
   Out:
             io: io \{0,1,\ldots,n\}; jo: jo \{0,1,\ldots,n\};
          lungime: lungime∈ {0,...,n-1} astfel încât:
                lungime=0, nu există elemente care se repetă vector;
                lungime>0 : x<sub>io</sub>=x<sub>jo</sub>, . . . , x<sub>io+lungime-1</sub> = x<sub>jo+lungime-1</sub> şi lungime e maximă
void secCareSeRepeta (int n, int X[], int& io, int& jo, int& lungime) {
   io=jo=lungime=0;
   for(int i=1;i<n;i++) {</pre>
                                  /// i indice pentru X, (i,i+d-1) este secventa
curenta in X
      for (int j=i+1; j <= n; j++) { /// j indice pentru X, (j,j+d-1) este secventa
curenta in X
                                   /// și se repetă
                                   /// d pentru deplasament comun fata de i si j
        int d=0;
                                   /// verificam daca există secvente egale ce incep in
i si j
        while ((i+d\leq n) \&\& (j+d\leq n) \&\& (X[i+d]==X[j+d]))
             d++;
                                  /// la iesire nu mai trebuie testat pe ce conditie
        if (d>lungime)
am iesit
                                  ///
                                        (cel putin o inegalitate este falsa)
            { io
                      =i;
                                  ///
                                        se retine secventa mai lunga dintre
(io,io+lungime-1)
              lungime=d;
                                  ///
                                        si(i,i+d-1)
                                        in io se retine i (inceputul secventei din X)
              jο
                     =j;
                                   ///
                                   /// iar in jo se retine j (inceputul secventei din
                           X)
            }
        }
      }
```


Grila 2.

Se dă metoda A. Ce valori au parametri de iesire B,D,C?

Răspuns: A,B,C

Problema 3.

Enunt.

Se dă un vector de lungime n. Să se sorteze crescător cu metoda quickSort. **Specificare** (semiformală)

```
In: - n \in \mathbb{N} \setminus \{0,1\} (să avem vector cu cel puţin 2 valori); - V=(v_1,\ldots,v_n), v_i \in Z; Out:
```

v₁ ≤ v₂ ≤ ... ≤ vn şi reprezintă o permutare a valorilor iniţiale ale vectorulul V.

Rezolvare

Metoda a fost inventată de C.A.R. Hoare (în 1960) și, în medie, efectuează $O(n*log_2n)$ comparații pentru a sorta n elemente.

Quicksort efectuează sortarea bazându-se pe o strategie <u>Divide et Impera</u>. Astfel, se împarte secvența de sortat în două secvențe mai ușor de sortat. Pașii algoritmului sunt:

- 1. Se alege un element al secvenței, denumit **pivot**;
- 2. Se reconfigurează secvența astfel încât toate elementele strict mai mici decât **pivotul** să fie plasate înaintea **pivotului** și toate elementele mai mari să fie după **pivot**. După această partiționare, **pivotul se află în poziția sa finală**.
- 3. Se sortează apoi, <u>recursiv</u>, secvența de elemente strict mai mici decât pivotul și secvența de elemente mai mari decât pivotul, după același principiu.
- 4. O secvența de lungime 1 este considerată sortată.

Vom nota o secvența (după prima modalitate prezentată la problema 1) cu o pereche de indici (st,dr);

- st reprezintă indicele de început al secvenţei;
- dr reprezintă indicele de final al secvenței;

Metoda de împărțire prin strategia Divide et Impera se poate scrie în C/C++ astfel:

```
void quickSort(int v[], int st, int dr){
  if(st<dr) {
    int poz = pivotStanga(v,st,dr);
    quickSort(v,st, poz-1);
    quickSort(v,poz+1,dr);
}</pre>
```

Trebuie apoi să definim metoda **pivStanga**. Vom lua drept pivot elementul egal cu **v[st]** apoi vom reorganiza secvența mutând acest element înspre dreapta până cănd obținem cerința 2, de mai sus.

Exemplu: fie secvența (9,3,15,12,-100,2), st=1, dr=6, deci secventa (1,6)

- vom compara valoarea 9 cu 3 (primele 2 valori); pentru că 9 > 3, facem o permutare circulară la dreapta a celor 2 valori astfel vom obține secvența (3,9,15,12,-100,2)
- continuăm să comparăm apoi pe **9** pe rând cu valorile de după el, care sunt vecine între ele (ca indici) și observăm că 15 și 12 sunt ≥ 9 valorile rămân pe loc;
- în momentul când găsim o valoare strict mai mică ca 9 (pe -100), facem o nouă permutare circulară a valorilor colorate în roșu: (3,9,15,12,-100,2) și obținem (3,-100,9,15,12,2)
- în final 9>2 și facem o nouă permutare circulară a valorilor cu roșu (3, 100, 9, 15, 12, 2)
- se obține secvența (3,-100,2,9,15,12); poziția pivotului este 4
- Concluzia:

```
i=st; d=1, d=deplasament relativ fata de i
```

se compara x[i] cu x[i+d]:

- a) cand x[i]> x[i+d] se face permutare circulara a secventei (i,i+d), creste i
- b) cand x[i] <= x[i+d] creste deplasamentul d

```
int pivotStanga(int v[], int st,int dr){
               ///in final i va deveni pozitia finala
   int i=st;
pentru v[st]
   int d=1;
               ///deplasament relativ fata de i
               ///se va compara v[i] cu v[i+d]
   while(i+d<=dr){</pre>
      if(v[i]<=v[i+d]) d++; ///creste deplasamentul</pre>
relativ
      else{ permutCirc(v,i,i+d);
                               ///i trebuie crescut
            i++;
          }
   }
                    ///pozitia finala a valorii initiale
   return i;
v[st]
}
```

Se poate face și o altă variantă, în care deplasamentul d nu este relativ la i ci devine indice:


```
}
return i; ///pozitia finala a valorii initiale
v[st]
}
```

Metoda care permută circular secvența (p,q) este următoarea:

Grila 3

Ce fac cele două metode? (schimb e metodă ce interschimbă 2 valori)

```
void b1(int n,int v[]){
    for (int k=1; k < n; k++) {
       for(int i=1;i<n;i++)</pre>
        if(v[n-i+1] < v[n-i]) schimb(v[n-i+1],v[n-i]);
    }
 }
 void b2(int n,int v[]){
   for (int k=1; k < n; k++) {
     for(int i=n;i>1;i--)
        if(v[i] < v[i-1]) schimb(v[i], v[i-1]);
    }
  }
a) b1 sortează crescător v, b2 sortează descrescator v;
b)b1 sortează desccrescător v, b2 sortează crescator v;
c)b1 sortează descrescător v, b2 sortează descrescator v;
d)b1 sortează crescător v, b2 sortează crescator v;
```

Raspuns d.